

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Delphi Hungary Autóalkatrész Gyártó Kft.

nároku na úroky stačí preukázať, že došlo k porušeniu práva Spoločenstva a že daň bola vybratá alebo zadržaná alebo nebola vrátená?

Odporca: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

(¹) Ú. v. EÚ L 347, s. 1.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa smernica Rady 2006/112/ES (¹) z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, najmä jej článok 183, ako aj článok 17 Charty základných práv Európskej únie a zásady ekvivalencie a efektivity, vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave a praxi členského štátu, ktoré vylučujú vyplácanie úrokov z omeškania zo súm dane z pridanej hodnoty, o vrátenie ktorých nebolo možné požiadať v dôsledku uplatnenia zákonnej požiadavky, o ktorej Súdny dvor rozsudkom rozhodol, že odporuje právu Spoločenstva, aj keď táto vnútroštátna právna úprava navyše ukladá povinnosť platiť úroky z omeškania v prípade, ak sa daň z pridanej hodnoty, ktorá sa má vrátiť, vráti oneskorene?

(Vec C-656/13)

(2014/C 85/19)

Jazyk konania: čeština

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Nejvyšší soud České republiky (Česká republika)
12. decembra 2013 — L/M, R a K**

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nejvyšší soud České republiky

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Dovolaiteľka: L

Odporca: M, R a K

Prejudiciálne otázky

2. Odporuje zásadám efektivity a ekvivalencie súdna prax v členskom štáte, ktorá spočíva v tom, že nároky uplatnené v správnom konaní sa zamietajú — čím sa možnosti právneho subjektu, ktorému vznikla škoda, obmedzujú na žalobu o určenie zodpovednosti napriek tomu, že vo vnútroštátnom právnom poriadku je možnosť podať túto žalobu v praxi vylúčená — len preto, lebo neexistuje konkrétna právna norma, ktorá by sa vzťahovala na konanie, hoci [posudzovanie] a uspokojovanie iných podobných nárokov na úroky patrí do pôsobnosti správcu dane?

1. Je potrebné vykladať článok 12 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 (¹) z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a v veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (ďalej len „nariadenie Brusel IIa“), tým spôsobom, že zakladá právomoc konať o rodičovskej zodpovednosti aj v prípade, že neprebíha žiadne ďalšie súvisiace konanie (teda „iné konania, než ktoré sú uvedené v odseku 1“)?

3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku, sú súdy členského štátu povinné vykladať a uplatňovať právne predpisy platné v členskom štáte, ktoré sa nevzťahujú na prejednávanú vec, v súlade s právom Spoločenstva, aby sa umožnila rovnocenná a účinná právna ochrana?

A v prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

4. Má sa právo Spoločenstva citované v prvej otázke vykladať v tom zmysle, že [nárok na] úroky z daní, ktoré boli vybraté alebo zadržané alebo neboli vrátené v rozpore s právom Spoločenstva, predstavuje subjektívne právo, ktoré vyplýva priamo zo samotného práva Spoločenstva a ktoré možno uplatniť priamo v konaní pred súdmi a orgánmi členského štátu s odvolaním sa na právo Spoločenstva, a to aj vtedy, keď právo členského štátu v tomto konkrétnom prípade nestanovuje platenie úrokov, pričom na odôvodnenie

2. Je potrebné článok 12 ods. 3 nariadenia Brusel IIa vykladať tým spôsobom, že výslovným či iným jednoznačným prijatím právomoci, sa rozumie aj situácia, keď strana, ktorá konanie nezačala, podá samostatný návrh na začatie konania v tej istej veci, avšak vzápätí pri prvom úkone, ktorý jej prislúcha, namieta voči nepríslušnosti súdu v skôr začatím konaní na návrh inej strany?

(¹) Ú. v. ES L 388, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 243.